

Hjælp, som i Medfør af foranstaaende Bestemmelser er ydet vedkommende arbejdsløse, *ikke* være at medregne.

Efter § 3 bortfalder for Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, Adgangen til i Medfør af foranstaaende Bestemmelser at nyde fortsat Hjælp, saa snart de efter de gældende Regler paa ny bliver berettigede til at oppebære vedtægtsmæssig Understøttelse eller almindelig fortsat Hjælp. Den Udgift, der som Følge af foranstaaende Bestemmelser paaføres Arbejdsløshedsfonden; refunderes Fonden af Statskassen.

Ved Lov Nr. 90 af 31. Marts 1926 om Krisehjælp til arbejdsløse, se Aarvog 1925—26, Side 268, aabnedes der Arbejdsløshedskasserne Mulighed for gennem en Forlængelse med indtil en Trediedel af Antallet af Kassens Understøttelsesdage for vedtægtsmæssig Understøttelse at komme de arbejdsløse til Hjælp under den nuværende Arbejdsløsheds-krise. De Erfaringer, der har været indhøstet i den Tid, der er forløbet siden Lovens Ikrafttræden, har imidlertid vist, at Arbejdsløshedskassernes Økonomi i det store og hele ikke har tilladt dem at udnytte Lovens Bestemmelser til Fordel for deres Medlemmer, idet disse, hvis økonomiske Modstandskraft er svækket paa Grund af den nuværende Krisens Langvarighed, ikke er i Stand til at bære de forøgede Medlemsbidrag, som er nødvendige for at muliggøre den i Loven omhandlede Udvidelse af Understøttelsestiden. Dertil kommer, at det af Loven opbyggede Understøttelsessystem administrativt volder Arbejdsløshedskasserne og Kommunerne (Hjælpekasserne) betydelige Vanskeligheder. Loven har da ogsaa kun været anvendt af i alt 11 Kasser.

Under Hensyn til foranstaaende mente Ministeriet, at den nævnte Lov ikke har vist sig egnet til at yde de arbejdsløse den Støtte, som de har Krav paa under den nuværende Krise, og mente at burde foreslaa den nævnte Lov erstattet af Bestemmelser, der giver de arbejdsløse Adgang til at oppebære en *ekstraordinær* fortsat Hjælp, efter at den *almindelige* fortsatte Hjælp, som de har Adgang til efter de i Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 indeholdte Bestemmelser, er opbrugt.

Den ved Forslaget foranledigede Merudgift — hvis Størrelse naturligvis vilde afhænge af Arbejdsløshedens Omfang i det kommende Halvaar og af, paa hvilket Tidspunkt en eventuel Stigning i Arbejdsløsheden indtræder — ansloges af Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen til at udgøre 1,6 Mill. Kr. under Forudsætning af, at Loven traadte i Kraft den 1. November 1926.